

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-ut. 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

B lyegtelen levelet nem fogadunk el. Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Melléklapja: „GÖMÖR-KISHONT T. E. VÁRMEGYE HIVATALOS ÉRTESSÍTŐJE.”

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Ujváros-utca 8. szám alatt (Tóthy-féle házban)

R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor terfoglata 6 kr.

Bé. yedij minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Ujváros-utca Tóthy-féle házban, nem különben minden hazai postahivatal. Az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Fáy Gusztáv.

Rég beszéltek a megyében arról, hogy érdemekben gazdag szeretett főispánunk, állásától nemsokára megválk: az első hír még tavaly merült föl, de illetékes helyről csakhamar megczáfolták, most azonban a hivatalos lap csütörtöki száma közli azt a meglepő tudósítást, hogy szeretett főispánunk lemondását ő Felsege elfogadta.

A gömői főispánság tehát megürült, — hazánknak egyik legrégebb, leghivebb és legönzetlenebb hivatalnoká lépett le a politikai munkásság teréről, kinek nevéhez félszázadnál tovább terjedő idő emlékei fűződnek megyénkben.

E hosszú idő alatt nemcsak megszokta a megye közönsége a közügyek élén látni, hanem szerették is mindenfelé fent és alant, vallás és nemzetiségi különbség nélkül. E tudat a legméltóbb jutalom lehet egy oly férfi részére, ki egy vallási és nemzetiségi fanatismussal saturált vármegye élén oly hosszú ideig állott. — Az iránta való mély tiszteletnek és szeretetnek, kifolyása volt az az impozáns ünnepély, melyet megyénk közönsége 1886. okt. 4-én ötven éves szolgálatának évfordulóján rendezett, mely alkalommal művészi kivitelű arezképét is elhelyezték abban a tereben, melyben a vármegye legkitünőbb férfiai már meg valának örökítve.

Mint magas állású hivatalnok, nem tartozott azon egyének sorába, kik elveik győzelmét erőszakkal vivják ki, nyugodt vérmérséklete megtudta találni a középutat ott is, a hol első pillanatra az ellenséges pártok szenvedélyes vitái között áthidalhatatlan ür látszott, — a pártok közötti ellentétet kiegyenlítésében a megyegyűléseken első rangú szerepet vitt.

Mint a kormány embere s mint egy megye élén álló egyén, hivatva lett volna arra, hogy egy a politikai, mint a társadalmi kérdésekben hangulatot s közvéleményt teremtsen, de magas

állásából kifolyó hatalmát soha sem aknáta ki annyira, hogy ne lett volna türelmes s a legtisztább jóakarattal eltelve azokkal szemben is, kik valamely kérdésben ellenkező nézetet valának.

E böles türelme folytán megyénkben sokkal egészségesebb pártviszonyok alakultak, mint oly vármegyékben, a hol a főispáni önkény és hatalom nem tűr ellenmondást s az ellenzéki pártok akcióját s ellenőrző szerepét kizárja a megye gyűléstermeiből. Az egészséges pártviszonyok okozták azt, hogy az egyes pártok a mi gyűléseinken egymás ellen soha sem vívtak élet-halál harczt, sőt az országos politikai pártok rendesen a gyűlés termen kívül alakultak meg s ugy a választások, mint a közérdekű ügyek tárgyalásánál tekinteten kívül maradt minden oly kérdés, mely a politikai discussióra okot szolgáltatathott volna.

Méltán fáj tehát a megye közönségének megválni egy oly vezértől, kinek bölességéről, tapintatáról s jóindulatáról hosszú ötven év alatt a legteljesebb mértékben győződhetett meg.

Méltán, mert ki tudja ki lép annak helyébe, kit a hosszas ismeretség folytán becsülni és szeretni tanult! Ki tudja, mi fog történni a nemsokára bekövetkezendő új aera alatt, melyben a most békés kedélyek annyira viharzókká válhatnak, hogy a letűnt nyugalmas korszak után vágyva tekinthetünk!

E kétség közepett, jól esik az a tudat, hogy érdemekben gazdag főispánunkat nemcsak mi becsültük és szerettük, hanem maga az uralkodó is méltó elismerésben részesíté akkor, midőn a szolgálatról való felmentése alkalmával Lipótrendjének közép keresztjével tüntette ki. E körülmény ékes tanubizonysága annak, hogy Fáy Gusztáv hosszas szolgálata alatt a magas kormánynak is teljes elismerését vívta ki s kitüntetéssel távozik arról a pozsról, melyre fokoként, érdemei folytán emelkedett.

Adja Isten, hogy nyugalmas magányában

még nagyon sokáig lehessen tanúja az idők végtelen folyásának!

Szemle.

Beütött a menydördös menykő a tisztelt vármegyébe. Mikor épen senki sem várta, akkor jön a kegyelmes királyi leirat, melylyel főispánunk állásától — szokás szerint — saját kérelmére felmentetik. Addig festettük az ördögöt a falra, míg megjelent. Most már tanakodhatunk rajta, hogy mi lesz tovább.

Mi — ellenzéki érzelmű misera plebs — részint busulunk, részint örülünk, hogy a változás beállt.

Szomorkodnunk kell, mert — a mi igaz, igaz — a vármegyét eddigi főispánunk hosszú időközön át szerzett tapasztalataival, veleszületett patriotizmussal és ritka békesszerezzel kormányozta. Ha életéből kitörülhetném az 1881-et, azt mondanám, hogy jobb főispánja nem volt a vármegyének.

Igy csak annyit reményelek, hogy még jobb is — lehet.

* * *

Essünk át a kikerülhetetlen locus communison, a mivel a főispánváltozás híret fogadtuk: le roy est mort, vive le roy! Már most — ki lesz utána? Ninesen olyan vasutas Magyarországon, kinek a sapkáján akkora szárnyas kepek csillogna, mint a milyen óriás szárnyakon röpkednek a légben képtelennél képtelenebb hírek.

Vannak jogászok, a kik egyszerűen azt mondják: az örökség megnyilt, a főispáni szék az egyenes leszármazó majorescora száll, ennek a birtokából meg secundo genitura lesz. Ilyenformán ugyan legkönnyebb volna a közszolgálatot monopolizálni — a mi egészen belevág a híres Szárpár-politikába — hanem azért azt hiszem, hogy ez a számadás mégis gazda nélkül van csinálva.

* * *

ő azt válaszolta, hogy független akar maradni; de tényleg azért nem közeledett a szép bárónő felé, mivel tartózkodó magaviseletével még esirájában remélte azon érzelmel kiírthatni, melyről tudta, hogy az a báró családja büszkeségét illető nevétséges, extravagans, de szikla erős előítéletein hajótörést fog szenvedni, nehogy nagyobb mérveket öltvén, a leánya belvilágát feldulja.

Emil nagyon nemesen gondolkozott, de rosszul számított, mert tartózkodó magaviselete ugy hatott a szerető leánya szívére, mint a kőszénre öntött hideg víz, s mert midőn Emil még csak ébredező szerelemmel számolt, már akkor a bárónőnek egész valóját átkarolta ezen érzelem s Emilt szíve, lelke minden nemesebb indulatával szerette.

II.

Redney Győző báró nagyon büszke és szigorú, de mindenki iránt előzékeny és udvarias öreg ur volt. Volt azonban életének egy bizonyos pontja, mely körül érzelmei és eslekedetei, mint a jegecz szilánkai szabályosan lerakódtak; ezen jegecedési pontot az arisztokratizmus képezte. Ez annyira gyengébe volt, hogy tudomány és művészet mindmegannyi számbavehetetlen kicsike parány volt szemében egy az általa számtalanszor áttanulmányozott geneológia lapjain diszelkedő név ellenében; s ha valakit bemutatott neki, annak jellemével mit sem törődve, előbb származását s rangfokozatát kutatta, melyből aztán a bemutatott egyén fogadtatása és becsülése is függött, — szóval: szerinte csak a bárónál kezdődött az ember.

Előítéleteit és ferde nézeteit leányaiba is igyekezett becsépegtetni s számtalanszor említé előttük, hogy rangjukon alól való férjhezmenetelökbe soha sem egyeznének.

Gondolatjaiban ki is szemelé már magának leendő vejét Herlitz gróf személyében, ki az urak azon fajtájából volt, kik csak azon egyedüli dolgot ismerik, hogy betegek legyenek s azért betegek, mert dolguk nines. — Egész érdeme csak abból állott, hogy a szülőtől örökölt uradalmak óriási jövedelmét vágyainak és szeszélyeinek kielégítésére nagy urí módon elkölteni tudta; de arisztokrata volt — és a kilencz águ ősi korona oly jó protektor volt a jó öreg urnál, hogy anélkül, hogy jelleme felől bővebb tudomást igyekezett volna szerezni — gyermekes örömmel csüggött e tervének valósításán; természetesen arra nem is gondolt, hogy leányában, ki mindig szófogadó volt — ezuttal oly konok ellenállásra találjon.

(Folytatása következik.)

TÁRCSA.

A szerelem hatalma.

Elbeszélés.

I.

Nagy élénkség uralkodik D . . . társaskörében: az oly híres jogászbárra készülnek.

Már napok óta érkeznek az ország minden részéből a disztigvált vendégek és az utczákon folyton robogó poros broughamok, calessek, phaetonok, batárok és másféle járművek még mindig új vendégek érkezését jelzik.

Talán nines Magyarországon város, melynek jogászbájját annyi szép hölgy oly dobogó szívvel várná, s melyhez annyi ifju oly szép és gazdag reményeket fűzne, — mint a d . . . ihez. S valóban nem egy kedves hajadon kerül főkötő — és nem egy bonvivant-gyerek Hymen járná alá — e bál közvetítésével. Mert a kis Amor folyton ott leskelődik a termék félreeső zugáiban, az exotikus virágok szirmai és a legyezők ylang-ylangos esipkéi között s egyre lövöldözi mérges és mégis oly édes-kedves nyilait: illeszgeti, párosítja a sziveket, néha egy-egy mesalliance-al két havi társalgási anyagot nyujtván a város és vidék társasköréinek.

A bál órája elérkezett.

A pompásan díszített tánczterem fényesen ki van világitva, míg a melléktermekben különféle délszaki növények terjesztenek bódító illatárt.

A buffet asztalain inyesiklándozó diszharmóniában vannak feltálva a mindenféle sülték, a pikáns sauce-ok, saláták és a halak reszkető geléjétől környezve, melyek közül itt-ott egy-egy karesu füveg-gula a finom bordeauxi és nemes hegalyjaival telve — emelkedik ki; odább a torták, crémek, puddingok stb., mindmegannyi ezukrási műremekek kínálkoznak.

A tánczteremben már hullámkzik a díszes vendégsereg, mely közt mindkét nembeli ifjuság gazdagon van képviselve.

Az első csárdás utolsó accordjai is elhangzottak immár, midőn egy nyulánk termetű ifju lép a tereembe. Megjelenésekor halk moraj vonul át a termen s sok szép szem sugára lövel a valóban eszményi szépségű ifju arczára; itt-ott egy vigyázatlan hölgyecske rózsás ajkairól önkénytelenül ellebbenő „ah” is hallható, mely az igazi, palástolhatlan elragadtatás önkénytelen szüleménye!

Az ifju a terem közepén csoportosult fekete frakkos urak seregétől környezett díszes hölgykoszoru felé irányítá lépteit és mindenfelé udvariasan bókoltatva, különösen mélyen hajtá meg magát egy szép szöke hölgy előtt, ki komplimentjét szemérmes pirulással fogadta.

— Ön elkésett Kardossy ur, — mondá a hölgy, hogy épen valamit szóljon, — s mélyen elpirult.

Kardossy ép válaszolni akart, de a táncz ujra megkezdődvén a hölgy tánczosa karján eltávozott.

Dr. Kardossy Emil pénzügyminiszteri hivatalnok, azon ifjak egyike, kik mint köznemes családok sarjai csupán személyes előnyeikkel küzdik fel magokat előkelő állásra és győzik le ama számtalan akadályokat és nehézségeket, melyek a gentryek igazi „kékvérték” társaságát elzárják — s abban magokat rövid idő alatt nélkülözhetlenné tudják tenni.

Szép férfias megjelenése, imponáló külseje és előkelő állása, még a legelőkelőbb szalonok ajtait is megnyitották előtte; s mély, sokoldalú műveltsége a befolyásos egyéniségek pártfogását biztosíták számára, míg előkelő, élénk társalgási modora, kifogyhatatlan finom élezei a hölgyek kedvencezévé tevék őt. Még fiatal és már több tudományos akadémiának rendes vagy levelező tagja volt, s nehány hézagpótló, mely tudomány munkával és a publicisztika terén nyert fényes sikereivel világhírű nevet szerzett magának. S ha még számba vesszük, hogy Emil több jótékonyezélu intézménynek volt alapító és tehetsége szerint támogató tagja: meg fogjuk érteni, hogy miért örvendett Emil oly ritka közszeretet- és tisztelettel párosuló popularitásnak.

Hogy ily sok előny mellett Kardossynak hamar esinált carrieret s hogy több kalandja volt, mint fizetése — s több irigye, mint kalandja volt — az természetes; de azon sem lehet esodálkozni, hogy a szép ellenálthatlan ifju szeméinek nyilai a büszke Redney báró leánya szívébe is találtak utat, ki természeténél fogva is szenvedélyes hölgy lévén, már hónapok óta vajdik titkos szerelmében.

Emil tudta bár, hogy a bárónő szereti s bár büszke is volt e hódításra: még sem akart arról bővebb tudomást venni, noha szíve is a bárónő mellett szólott, — és csak kimért, hideg volt irányában, szemmel láthatólag kerülvén vele szemben a szépelgésnek még látszatát is.

Barátai meg is interviuolták, hogy hogy tud oly érzéketlen, oly vak lenni a bárónő ritka bájjai iránt, mire

Beszélnék még többféle combinációt. Egy activ főispánról, a ki csereüzletet akar kötni; aztán provizoriumról egy Tisza-creatura alatt; meg fuzióról, melyvel a *várva várt* messiás lesz eljövendő. Nekünk — az alakulandó nemzeti párt jövődöbéli tagjainak — mindez egészen mindegy. A fő az, hogy az új főispán legényember legyen, esinos fiú és jó táncos. A többi mellékes. A concursusnál agarász-egyleti elnökök előnyben részesülnek.

Nézzünk már másfelé is; esperest választanak lutheránus atyáinkfiai. „Ráhó csillaga“ kapja magát, felesap bolygónak és sorra járja a tót falukat egy-két pánszláv voksert; végre is hulló csillag lesz belőle és visszamerül Ráhó pocsolyáiba, rubelekkel teli zsebei huzzák le talán olyan *mélyre*.

A nyustyai székelyek — mindmegannyi megtért bűnös — átrándulnak Likérre a rimamurányi igazgatóhoz, megkérdezní, hogy kire is szavazzunk hát. Schmidt ellátja őket atyai jó tanácsal: Glauf a hazafias párt jelöltje, már csak ő rá szavazunk! Persze hogy ő rá, ígérík a nyustyaiak és tisztas szándokukra előlegképen megiszszák-eszik a busás áldomást, mit a derék gyárigazgató szívesen táal számukra.

Másnap aztán egész nyugodt lélekkel leszávnak a — — pánszláv jelöltre.

Marton János volt az egyházuk felügyelője. Nem kapták tőle pénztért a leczkét. Először is megmondta nekik, hogy a választási jegyzőkönyvet nem írja alá, mert sokkal többre becsüli a saját tisztas nevét. . . . Másodszor a fejúkhöz vágja az egyházi felügyelőséget, keressenek *magukhoz való* — — felügyelőt. — Aztán otthagyták őket.

De már erre mégis gondolkozóba estek egy kiesít a jó nyustyai székelyek. Hátha mégis boldont csináltak.

Felmentek a paphoz tanácsot kérni. Jó volna talán küldöttségileg felkérni Marton urat, hogy vonja vissza a lemondását.

„No azt már nem tanácsolom,“ felelte nekik a derék nyustyai lelkész.

„Miért, kérdi az egyik, hiszen Schmidt ur is szívesen látott bennünket, borral-kalácsal jól tartott.“

„Igen, hát csak eredjetek. Marton ur is szívesen fog látni benneteket s jól is fog tartani majd — — bortal meg kalapácsal.“

A küldöttség még eddig nem érkezett meg. Civis.

Várgede, 1890. szept. 21.

„Fölviradt végre a dicső nap hajnala!“ Már mint-hogy szebbet és dicsőbbet a Balogfalán elvagyontalanodott emberi keblek, mióta hajlék nélkül maradtak, csak-ugyan nem láttak. Azelőtt az volt nekik legszebb napjuk, mikor hajnal hasadtán kezökbe fogták a kasza nyelét s az eke szarvát s a pacskirták és fülemilké elandaltól zenéje mellett megkezdhatték azt a munkát, mely már magában is tiszta költészet — de olyan napról mely reggeltől késő éjjelig hegyen-völgyön lakadalom, hajrá, s melynek minden perze örömben és derűtségben teljék el, mesével határos jó időben, ilyen napról a jámbor földmivelő keblek alig álmodoztak. És ezt a jó napot az a nagy szerencsétlenség szerezte meg nekik, mely a nyáron sujtotta őket, midőn fáradságuknak verejtékkel szerzett gyümölcsétől és hajlékaiktól fosztotta meg egy elpatanó szemernyi szikra, mely lángtengerre változtatta falujukat keletől nyugatig s északról délíg. Ennél a szerencsétlenségnél csak az a szerencse nagyobb, hogy egy Dráskóczy Lászlót mondhatnak főszolgabírájuknak.

A népnépegyházi szó szoros értelmében megérdemelte azt a nevet. Reggeltől estig mulatott a nép szívének-lelkének teljes erejéből. A buzgó és leleményes rendezőség gondoskodott arról, hogy mindenki megtalálja a magának való szórakozást: az urak báloznak, a nép póznára mászik, a tüzoltók rendgyakorlatokat tartanak, a dalnokok tuizengik a bérceket, Feled, Simonyi, Jánosi művész-compániája egy labig mozgósítva lón s a három derék magyar község hivatott egyénei versenyeztek egymással — nem a babéért, hanem jó szívük sugallatából azért, hogy melyik tud nagyobb gyönyörűséget szerezni a másiknak s annak a szerencsétlen népek, mely még maig sem építhette fel elhamvadtt hajlékát. Legimpozánsabb Jánosi rukkolt ki, mint a hol legtöbb művészi erő van összpontosulva. A Beeske dalos legényei ugyancsak kitétek magukért; összes dalaik osztatlan tetszésben részesültek s még a műértők is megbámulták ezt a jól fegyelmezett összhangot és precisitást, melyvel a legújabb és legsinosabb karéneket eldalolták. Csizi tüzoltói valóságos fess gyerekek voltak, pompás uniformisukkal beillettek volna a Burgwartára is.

Egy szóval szemnek-léleknek volt miben gyönyörködni s hogy a burleszk-komikumból is legyen valami, a leleményes intézők számár versenyről is gondoskodtak. A totalisateur élénk forgalomnak örvendett, midőn a turfon megjelentek a megye legszamarabb szamarai, a boknake-rek óriási fogadásokat tettek, a szerint a mint a böles állatok külső habitusából kinézték maguknak a verseny győztesét: a leglustább szamarat, mely a cészhoz egyáltalán nem fog eljutni. No már arra magam is merem volna fogadni, hogy a Fáy Pista szamaránál lustább állat nincs e világon, — a mint hogy a versenyből is ez tűnt ki, mert a legsattanósabb ösztökélés dacára sem

akart álló helyéből elmozdulni. A győztes állat azonnal vevőre talált, mert a mint hírlík Wulfnak egy Wigétze, ki szamarakban utazik, igen előnyös ajánlatot tett megbízója nevében a derék állat megvételére.

Hanem ez ezüst óra sem virágozott ki a hat-öt magas fenyőfa-pózna tetején. Farao egyik élelmes ivadéka kaesingatot rá legnagyobb reményvel és kaesintása nem volt hiába való, mert bár az első kísérletek meddők maradtak ugyan, a mennyiben első lezuhánása után a mőre eszméletét is elvesztette, de később a többet észszel mint erővel, elvénd fogva egy igazi esibakerőhoz méltó emecllel kifundálta, hogy miképen lehetne az ezüst óráat zsebre dugni. Egy kis talpára s tenyzeire kent gyanta s az ezüst óra el volt nyerve!

A nagy szabású ünnepélynek egyik legérdekesebb része, ugyszólván fénypontja a műkedvelői előadás volt. Csepreginek gyönyörű népszínműve a „Piros bugyellárás“ került színe a Feled-vidéki derék műkedvelők előadásába. Hogy a jóakarát és lelkesedés esodákat művel, ez előadás fényesen igazolta. Oly népszínművet tanultak be jeles sikerrel, mely egy hivatásának élő szintársulatnak is dolgot adott volna, de a lelkesedéstől áthatott műkedvelők szakítottak az előítéletekkel, legyőzték szerepük nehézségeit s oly élvezetes estét szereztek a szép számú közönségnek, melynek emléke sokáig fog élni lelkükben. Indisereio volna egyik-másik szereplőt nyilvános elismerésben ugy részesíteni, hogy abból egyiknek nagyobb rész jusson mint a másiknak.

Elvitázhatatlan tény tény az, hogy az előadásnak is épen ugy mint az ünnepély összes részleteinek legfőbb szereplője egy néma személy volt, ki a kulisszák mögöl gyönyörködött művében. Megkérjük őt a nyilvánosság terén, hogy ha már e pontig volt éltető eleme és lelke a várgedei ünnepségeknek, fejezze be művét az által, hogy nyilvánítsa ki a közönség legteljesebb elismerését Alexay Juliska k. a.-nak, ki allig három nap alatt oly szépen tanulta be Zsófi nehéz szerepét, Lőrinczi Judit, Csathó Anna, Csorba Piroška, Bartók Anna kisasszonyoknak, Borbáth Gáborné és Bánay Ferenczné ő nagyságaiknak, kik a minden tekintetben jeles előadás sikeréhez oly nagy mérvben hozzá járultak; és fejezze ki a közönség elismerését Borbáth Gábornak szép játékaért, Sándor Szilárdnak drámai alakítása és gyönyörű dalaiért, ifj. Sándor Bélának a pompás Gyurkaiért, Bihari Gusztávnak talpra esett Petákjaért, Kovács Lászlónak (Leveles Misi) Lovcsányi Bélának, Kluka Antalnak, Rásky Istvánnak, Berkyj Mátyásnak és Láng Károlynak, sőt azoknak is, kik az előadás névtelen hősei valának, s ez által a derék ügyet sikeresen szolgálták.

A közönség legméltóbb elismerését pedig fogadja az egész ünnepség rendezője Dráskóczy László főszolgabíró ur, ki fáradságot és költséget nem kímélve, mindnyájunknak feledhetetlen élvezetet s a balogfaliaknak jelentékeny enyhülést szerzett a szerencsétlenség elviselésében.

Előadás után bál is volt, melyen 36 pár járta a négyest. Egy jelen volt.

Károlyi ünnepély Naprágyban.

„Egy szép dolgot hoz elő az én szívem.“ — E hó 21-én, mintegy a gönczi jubileum viszhangjaként Naprágyban is megünnepeltük Károlyi Gáspár emléket az általa lefordított biblia háromszázados évfordulóján. — E körülményre még a gönczi nagyszerű és lélekemelő ünnepet megelőzőleg felhívtam szöszökből a gyülekezet figyelmét, egyuttal jeleztem azt is, hogy a persely ez alkalommal a Károlyi-alap javára lesz kitéve, hogy így egyrészt előre is elkészítsen a lelkeket a jelentőségteljes ünnepélyhez, másrészt pedig a hívek áldozatkésztségét lehetőleg felébreszsem.

Fáradásom nem volt sikertelen. A naprágyi népben élénken él az egyház iránt az ősök szerelme, értelmességét és nemes gondolkodását most is megmutatta. Már a gönczi ünnepély felolvasott programjához fűzött reflexión akkorá mozgalmat és lelkesedést támasztottak a községben, hogy az nem bírt megférni annak szűk határai között, hanem egész Gönczig hatott, a hová a gyülekezet tagjai közül öt en j kocsiztak el. Megérdemlik, hogy nevéket e helyen kiírjam, mert nem gondolnám, hogy ily messze földről többen kitétek volna magukat a terhes szekerut fáradalmainak. — Ott voltak: Szombathy Pál tanító, Hubay János gondnok, ifj. Ragályi László, Bodon Antal és Tánzos Tamás. Sokáig éljenek!

Ily előzmények után nagy reménységgel vártam a naprágyi ünnepélyt és nem is csalókoztam. — A nagy napra híveim az utékatk még a szokottnál is jobban kiesinosították, hogy külsőleg is jele legyen a lelkek ünnepeinek. — A hárangok hangja olyan hívogatólag esengett a légen át, hogy nem tudott neki senki ellentállani, s kiesinytől fogva nagyig mindenki sietett a templomba, mely nem sokára teljesen megtelt ajtatos hívekkel. — Az arczokom életült, a szemekből az örömek fénye sugárzott. — S a mint fölhangzott az ének: Im b é j ö t t ü n k nagy örömmel, mindenki óhajtott túlaradott szívből legalább egy-egy hangot kibocsátani. — Még fokozottabb lelkesedéssel zendült meg a J ö v e l s z e n t l é l e k U r I s t e n lélekrelátó dallama, melynek két versszaka után fölléptem a szöszére, s imádkozván, alkalmi beszédet tartottam Ez sa i a s XXXVIII. 18—19 versének alapján, miközben, a théma felvételénél, a következő éneket zengte el a már több év óta sikeresen működő énekkar:

Kik igazán, hittel ének,
Örökre el nem enyésznek,
Bár sír fedí a hamvakat,
Poraikból élet fakad,
S az utólok kegyelettel
Rájuk áldást zengenek el.
Legyen áldott Uram! kezünk,
Ki szent könyvet adott nekünk,
Mely lelkünket védi, óvja
Három hosszú század óta. —
Szellemével, mint sebes láng,
Járjon köztünk napfény gyanánt!

Beszédem további folyamán arra a kérdésre igyekeztem megfelelni: mik a nagy emberek emlékének legszebbjei? Ilyeneknek tüntetvén fel a textus alapján 1-ször az élők dícséretét, 2-szor a nagy emberek igazságának firól-fira hirdetését. — A conclusióban röviden Károlyi Gáspár életrajzát is előadtam.

A Károlyi alapra hirdetett és kitett perselyben 1 frt gyűlt be, a mi a gyülekezet csekély számarányához és a viszonyokhoz képest mindenesetre dícséretreméltó ered-

mény. — Ha Magyarországnak körülbelöl 2850 prot. anyag-egyházában tartottak volna ilyen ünnepet, s azokban nem több csak 1—1 forint gyűlt volna is az alapra, 2850 forintjával, a mi bizony tekintélyes összeg, többje volna annak a szépezzelu alapnak. Ez az ünnepélytartási eszme fel is volt vetve, de hát mi nagyon szeretünk okoskodni, pedig, mint Madách mondja: a test halála az okoskodás.

A délutáni istentisztelet alkalmával, miután kihirdetém, hogy a gönczi magasztos ünnepély lefolyását fogom elbeszélni, ismét szorongásig megtelt a templom. — A textust Máté IV. 4 vettem fel, s rövid bevezető szavak után áttértem az ünnepély leírására, mialatt egyes érzékenyebb jelenetek festésénél nem egyesek szemében láttam könnyeket peregni. — Mindebből azt a felemelő tanúságot merítettem, hogy a mi népünkben még a mai anyagi világban is meg van a vallás, az egyház iránti meleg érdeklődés, csak az arra hivatott egyének ragadják meg mindenkor a kínálkozó időt és alkalmat, hogy ezeket a jó érzéseket folytonosan ébren tartják, sőt fokozzák.

A Károlyi életrajza e a szobor fametszetű képével díszített munka is megtalálta a maga vevőjét, s most nagy buzgósággal és serénységgel olvasgatják annak az „istenes vén ember“nek élethistóriáját. — Azt hiszem ez sem vesz el reájok nézve teljesen eredménytelenül. A gönczi ünnepélyen közel ezer ember vette meg ezt a könyvet, mely a Károlyi alapra jövedelmez.

Mindenekután pedig akadhát valaki, ki e közleményért nekem, mint szereplő személynek, szemrehányásokat tesz. — De e szép nap emléke vett erőt lelkem annyira, hogy arról többeket is tudósítsak. Hogy az ünnepelt férfitúról szóljak: „Isten és az én jó lelkiismeretem nekem bizonyosságom, hogy nem egyébre, hanem a nagy Istennek tisztességére és az ő házának épülésére néztem e dologban.“

S. Szabó József, ev. ref. lelkész.

Törvényszéki carnok.

Végtárgyalások.

Október hó 1-én. — 1. Hivatali hatalommal való visszaélés és becsületsértéssel vádolt Rusnyir István és társai. — 2. Magánokirathamisítás büntetével vádolt Sebők Pál. — 3. Hatóság elleni erőszak büntetével vádolt Bobies András elleni végtárgyalások.

Október hó 2-dikán esütörtökön. — 1. Rablás büntetével vádolt Bachan András. — 2. Hivatali hatalommal való visszaéléssel vádolt Magas György és társai. — 2. Lopás büntetével vádolt Szilasi János és társai. — 4. Lopás büntetével vádolt Drábik Mihály és társai elleni végtárgyalások.

Helybeli hírek.

A balogfali tüzkarosultak fölségelésére szívesen közreműködnek lapunk szerkesztőségének tagjai is. — Azér tisztelettel tudatjuk adakozni szerető nagyérdemű közönséggel, hogy netalán adományokat szívesen fogad el s közvetít lapunk kiadóhivatala. Az adakozást szerkesztőségünk 5 frttal nyitja meg. A beérkező adományokat rendeltetés helyére elküldi és nyugratványozza lapunk kiadóhivatala. Adakozzék kiki teltsége szerint a nemes ezébra annyival is inkább, mivel a balogfali szorgalmas nép, mely kezemunkájának véros verejtékkel szerzett gyümölcsét vesztette el, ugyszólván hajlék és kenyér nélkül maradt óhibáján kívül. Kétszer ad, ki gyorsan ad.

Választás. Rimaszombat és Vidéke négyesü éte közelebről tartott választmányi ülésén a lemondás folytán megürrült alelnöki állásra Liszka Józsefnét választotta meg egyhangulag. A megválasztott új alelnöknek az egyesület iránt már eddig is maradóan érdemei voltak s midőn a választás által Liszka Józsefnét méltó kitüntetésben részesíté, egyuttal abban a reményben él, hogy az érdemek gazdag füzéréhez az új alelnökne még számosat fog esatolni.

Hýmen. Neumann Samu, a „Dickmann testvérek“ rimaszombati gózmalomtulajdonos tekintélyes czég könyvelője, e napokban váltott jegyet Előe Izsák balassagyarmati nagykereskedő kedves leányával Honkával. A megkötendő frigygyel, — melyhez csak szerencsét kívánhatunk, — mint értesülünk, a „szép asszonyserog“ fog nyerni egy új tagot.

Úti pótdadó. Az új uti törvény értelmében készült első uti költségleírányzatot f. hó 18-án tárgyalta a közgazgatási bizottság. A százezer forintot meghaladó szükséglet fedezésére a javasolt 10% helyett 8 százalékos pótdadó kivetését fogadta el a közíg. bizottság.

Meglepetes készül azok részére, a kik Pál Gyula elbeszéléseire magukat előjegyzték. Ugyanis ha dícséretét nem követnének el, megszűnők a t. előjegyzőknek, hogy a szerző, bár azt nem ígérte a Tompa-szobor iránt érdeklődőknek, Tompa Mihály első ifjúkori szerelméről egy igen érdekes s még eddig seaul meg nem jelent elbeszélést fog adni a kiadandó füzetben, melyhez az adatokat részint élő személyektől, részint nagyon megbízható forrásokból nyerte. Az érdekes mű mindenesetre nagyban fogja emelni a Tompa kultuszát; nem is esoda, hiszen Tompa Mihály szerelme, mit ő Böszörményi Katalin ma is élő urholgy iránt érzett, költőnk életének és lelki világának legfontosabb mozzanatait tárja fel az olvasó előtt. Ilyenmü elbeszélések egyik-másik költőnkéről, p. Csokonai Vitéz Mihályról, Vörösmartyról, Petőfiről a legnagyobb mértékben fokozzák a nimbus fényét, mi jeleseinket méltán megilleti.

Tűz volt kedden d. u. 3 óra tájban Szabadkán, a hol egy nagy boglya szalma égett hamuvá.

Vármegyei udonságok.

Királyi adomány. A király a kövecesei és putnoki ev. ref. egyházaknak 100—100 frtot adományozott magánpénztárából.

Coburg Fülöp hercege nejevel, Lujza hercegeasszonyával, 17-én délután 5 órakor Pohorellára érkezett. Két nappal előbb jöttek ő fenségeik gyermekei Szt.-Antalból. Azóta nap-nap mellett érkeznek magas vendégek a pohorellai kastélyba, hogy részt vegyenek a závadkai erdősegekben rendezett nagy szarvas-vadászatokban. 20-án jött Coburg Agost hercege Teleki gróffal, 21-én Hoyos gróf, 22-én pedig Lipót bajor hercege. — Fülöp hercege

20-án reggel Fabova nevű erdőben egy óriási szarvast lőt, a minőt — a hogy Pohorellára telefonozott — még soha sem látott; aganasa tizenhatos.

Esperességi tisztújítás. A múlt vasárnap az eddigi tizhez öt egyház szavazott le, még pedig a rimaszombati, rimabányai, rimabrézói és klenőzi Kubinyi Aladár mint felügyelőre, Glaufl Pálra mint főesperes és Liskay Jánosra mint alesperesre, míg Nyustya Kubinyi Aladárra egyhangulag szavazott ugyan, a fő- és alesperesi szavazatok ellenben megoszlottak a két párt jelöltjei között. Markovics Pál kapott névszerinti szavazás utján 84 szavazatot Glaufl Pál 56 szavazata ellenében s az alesperesi tisztségre is Bodiczky Mihály nyert többséget Liskay Jánossal szemben. A nyustyai szavazás eredménye következtében, melynél a nyustyaiak meggyőződésük ellenére ismét az ott már annyi keserőséget okozott rossz szellemre hallgattak, Marton János egyházi felügyelő lemondott ezen tisztségről ép úgy mint Liskay József Székelynek. Dícséretet érdemel Klenőz magatartása, hol az ellenpárt minden erőlködés dacára Markovics 100 szavazata ellenében a hazafias párt jelöltje Glaufl 200 szavazattal győzött. Az eddigi 15 szavazatból esik Glaufl Pál és Liskay János 7—7, Markovics Pál és Bodiczky Mihályra 8—8 szavazat. Mivel azonban biztosnak vehető, hogy az országgyűlési köztestület is jövő vasárnap a hazafias párthoz csatlakozik, a két párt jelöltje egyenlő szavazata mellett többségnek tekintetik azon 8 szavazatot, melyeknél az egyházak szerinti lélekszám nagyobb. Ez esetben a többség a hazafias párt részén tekinthető, ha csak a szavazatok felbontásánál valami formahiba az eredményt meg nem változtatja.

Az elkeresztelések ügyében Kubinyi Géza roznói főszolgabírónak országoszeres ismeretes erélyes eljárása felett Kapsztorfer Lajos r. kath. lelkész a „R. H.” 37-ik számában éles bírálatot mondott; e bírálatra a szolgabíró válaszul a. a. lap 38-ik számában a többi közt ezeket mondja: „Mint igaz magyar ember — úgy a közpályán, mint az egyházi téren és a magán életben is — a haza boldogsága és felvirágoztatása érdekében esekély teltséggel szerint közremunkálni törekszem, mint köztisztviselő pedig, minthogy az ország jövőjének legbiztosabb alapját az államhatalom szilárdságában látom, a törvényeknek s az ezeken alapuló szabályrendeleteknek saját hatáskörömön belül feltétlenül érvényt akarok szerezni. S hogy ezt vallásfelekezeti különbség nélkül szoktam eszközölni, hivatkozom saját egyházam, az ev. egyház terén, — épen, a fenti jelzett indokból — már egy évtized óta vas következtetéssel teljesített működéseimre, s ha földözöm azt a magyar állampolgárt, a ki az ország integritása ellen a muszkával szövötkszik, Kiewbe zarándokol és Szent-Pétervár felől óhajta várja a kanesuka korszakát hazánk egére feltűnni, ép úgy szigorúan elítélendőnek találok azt, ki az ország alkotmányos törvényei ellen tanácsot és parancsot Rómából kér és fogad el.

Vettük a következő gyászjelentést: Mezőhegyesi id. és ifj. Hegyessy Sándor, és pedig ez utóbbi neje Farkas Jolán s gyermekeik Jolán, Róza és Pista nevében fájdalomtól lesújtva jelentik a felejtethetlen nap, nagyanya, illetve szépanyjuk d. o. m. a. d. h. z. S á g h y R ó z a ö z v. D o b o s F e r e n c z n é n e k f o l y ó é v i s z e p t e m b e r h ó 21-ik napjának délutáni 2 1/2 órakor, életének 82-ik, özevységének 39-ik évében, a haldoklók szentségének felvétele után végelgyengülés folytán történt gyógyszer elhunat. — A boldogult hült tetemét folyó hó 23-án délután 3 órakor fogják a róm. kath. hitvallás szerinti temetőbe helyeztetni. — Az engesztelő szent miseáldozat pedig folyó hó 25. napján a esoltói templomban fogaz Urnak bemutatni. Csoltó, 1890. szeptember 21-én. Béké Poraira!

Halafozás. Ratkón meghalt Sulek Ágoston evang. lelkész. Az egyház kívánatára, miből a boldogult iránti ragaszkodásra és kegyeletre lehet következtetni, 4 pap temette, kettő mondott magyar, kettő tót gyászbeszédet.

Lemondás. Safranka István roszloznyi ev. lelkész, városunk szülőtte, lelkészi állomásáról lemondott.

A veresköi templomban e hó 8-ikán helyezték el s áldották meg sz. Mária szobrát: A szertartást Szekeres Antal czimzetes kanonok és esperes meg Gazdik Károly helybeli plébános és Bahery János pohorellai kántor végezték szép számu közönség részvéte mellett.

Templomszentelés. E hó 14-én szentelték fel Tornalján az új izr. templomot, mely alkalommal Tannenbaum Jakab kerületi főrabbi tartott szép közönség jelenlétében lendületteljes, vallásosságtól áthatott alkalmi beszédet. A esinos templom, mely a szépen fejlődő város emeléséhez nagyban hozzájárult. Divjanszki János építőmester műve és 10.000 frba került.

Kitüntetés. A feledi sajtószövetkezet sajtókészítője az aradi kiállításon finom sajtókészítéséért kitüntetésben részesült.

Méhészeti előadás. Tóth János méhészeti vándortanító október 7-én Lénárdfalán, 8-án Fügében 9-én Sajó-Gömörön, 10-én Beretkén, 11-én Horkán és 12-én Harkáson tart méhészeti előadást, ezek meghallgatását ajánljuk az e vidékbeli méhészeknek és mindazoknak, kik közgazdasági fejlődésünk iránt érdeklődnek.

Tűz. Kedden délután Lyukva pusztán kigyulladt Vajda András földbirtokos istállója, oltó egének nem lévén, a tűz esakhamar a terjedelmes eselédházba is bekapott s mindkét épületet teljesen elhamvasztotta. A kár tetemes, de megtérül, mert biztosítva volt.

Tűz. E hó 15-én éjjeli 11 órakor vészharang kongása riasztá fel Gömör-Panyit békés lakóit. Rémműve ugáltak ki a lakosok házaikból s kétségbeesetten siettek a tűz színhelyére. Eleinte nagy volt a rémület, miért általános volt a hit, hogy a falu ég, mire oly „tűzfélst” szállta meg a szegény népet, hogy eszeveszetten szaladgáltak fejvesztve ide's tova. A rémület csak akkor esillapodott kissé, midőn meggyőződtek, hogy a tűz szerenésére nem a faluban, hanem Lissauer Simon bérlő a falutól 3 kilométernyire fekvő tagyában pusztított, hol 600 rakás szalma és 18 rakás árpa lett a tűz martaléka. Ha egy kis szél fúj, e távoli tűz is veszélyessé válhatott volna e nagy szárazságban a tűzveszélyes falura, de szerenésére oly szélesed uralkodott, hogy még a közeli kazlak sem égett meg. A tűz gyujtogatásból ered s az ép arra czirkáló esendőrök állítólag hittak is valakit fut az épen fellángoló kazal közeléből, de a nagy sötétség és távolság miatt elfogni képesek nem voltak. A kazal közelében egy görösös botot találtak, melyből azt vélik következtethetni, hogy a tettes egy juhász volt.

Nyugatványozás. F. évi aug. hó 23-án által teljesen elpusztult balogfalai szerenésitlenek részére befolyt könyöradomány Madarassy Iván gyűjtőivén: Madarassy Gyuláné 5 frt, Seder Rezső 2 frt, Özv. Mocsáryné 1 frt, Özv. Szilassyné 1 frt, Putra Edéné 1 frt, Reintz Ferencz 1 frt, Krizsán Pál 1 frt, Nyíri 1 frt, Turnovszky Gyula 1 frt, Teleky 1 frt, Ebeczky Elek 1 frt, Simonffy 50 kr, Kolosváry Lajos 1 frt, Özv. Szeffert Edéné 30 kr, Buehler Miksa 30 kr, Klein Mór 20 kr, Fodor Béláné 1 frt, Vajda Gyula 1 frt, N. N. 3 frt, Madarassy Dezsóné 2 frt, Török Bálint 1 frt, Özv. Kriston Lászlóné 1 frt, Máriaussy Lászlóné 1 frt, Szakall Andorné 1 frt, Farkas Zoltán 1 frt, Farkas Abraham 1 frt, Farkas Géza 1 frt, Lőkóvics Lipót 1 frt, Engel Adolf 1 frt, Szvidt Károly 1 frt, Marton Jánosné 1 frt, Kovács Rubini Antónia 1 frt, Bořnemisza Lászlóné 1 frt, Raisz Miksáné 1 frt, Özv. Kiss Károlyné 1 frt, Özv. Biré Bertalanné 1 frt, Br. Nyáry Sándorné 2 frt, Sárközy Gyula 1 frt, Pongrácz Bálint 1 frt, Pongrácz Ernő 1 frt, Ruszkai Gy. 30 kr, Török Sándor 50 kr, Vályi Hona 50 kr, N. N. 20 kr, Kubinyi Imre 1 frt, Balogh Samu 1 frt, Károlyi Sarolta 1 frt, Összesen 50 frt 80 krajczár.

Vegyes hírek.

Halál. Tóth Pápay Sámuel volt roznói járásbíró Szerenésen, hol újabb időben mint ügyvöl műkölt, meghalt.

A híres Meidinger kályhákról. Ezen czím alatt hoztuk a napokban egy közleményt, melyben levelezők a többi közt hazánkba Heim H. ur (Bécsben, Michaelerplatz 5. Budapesten, Thonet-utvar) által gyártott Meidinger kályhák óriási elterjedésére utalt. Levelezők újabb egy egész halmazt a legkiválóbb egyéniségek és intézetektől eredő elismerő levelet küldött be hozzánk, melyek közül olvasóink érdekében a három következőt tesszük közzé: Gróf Desseffy Aurél Budapesten, a következő nyilatkozatot küldötte be Heim urnak: „Alólírott örömmel bizonyítom, hogy a légfűtési berendezést ugynevezett Meidinger patent kályhával, palotámban, a Heim czég eszköztelte és pedig olykép, hogy ezen berendezéssel a csarnok, lépcsőház és több szoba lesz fűtve, hogy az égő anyag (a szén) fogyasztása igen esekély; a fűtés a mi a fűtött helyiségek arányos melegét, valamint a szabályozást illeti, minden irányban megfelel, miért is én a fűtés ezen nem és berendezést a legjobb lelkiismerettel ajánlhatom.” Schmidt József a győri általános kórház gondnoka következőleg nyilatkozik: „A győri általános kórház részére szállított töltő és szabályozható kályhák teljesen megfelelnek. A melegség egyenlő és kellemes, a szellőzés kitűnő. Az égőanyagra (coaks) vonatkozólag ezen kályhák határozottan a legtakarékosabbak, úgy, hogy már az első téli coaks kevesebbet fedezte a beszerzési költségeket s ezért nagy köszönetet érdemel Meidinger tanár szerenéses táklmányáért.” Mihálykovits Imre, Nagy-bossnyai plébános a következőt írja: „Kérek részemre Meidinger töltő kályhához egy dupla szitát coaks fűtésre küldeni. A kályha minden kívánalmaknak megfelel s teljesen kielégített. A szomszédos szoba fűtése melegezőtő esővekkal kitűnő.” — S így megy ez tovább. Ismételve figyelmeztetjük tehát olvasóinkat, hogy Heim ur gyártmányai érdekes, képes árjegyzékét kívánatra bárkinek készséggel beküldi.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernát István.**

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

2359 sz. — A **Belenyenyalfalu** községében gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 1-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 17-ik számú hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. törvényszék, 1890. évi aug. hó 26-án.

Török,
kir. tszéki elnök.

Felady,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

2625. sz. — A **Gesztető** községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 16-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. számú hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. törvényszék, 1890. évi aug. hó 29-én.

Török,
kir. tszéki elnök.

Cseh,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

2352. szám. — A **Czezeffalu** községében gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október 4-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 14. sz. hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elma-

razett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. július 29.

Török,
kir. tszéki elnök.

Cseh,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

2650. sz. — A **Pálfaia** községében gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10-ik §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 9-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. tszék 14. sz. hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. augusztus hó 29.

Török,
kir. tszéki elnök.

Cseh,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

2420. szám. — A **Balogfalva** községében gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9-ik és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október 14-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. sz. hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. július 29.

Török,
kir. tszéki elnök.

Cseh,
kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2624. sz. — A **Détér** községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 15-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. számú hivatalozobájába kitűzetett. — Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. törvényszék, 1890. évi aug. 29.

Török,
kir. tszéki elnök.

Cseh,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Özv. Hubay Sándorné** beretkei lakos végrehajtaton **Molnar István** beretkei lakos végrehajtást szenvedő elleni 270 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Beretke községben fekvő a beretkei 13. sz. jtkben A. 3—15 szárum alatt foglalt 1/4 urb. telek külsőségből Molnar István illető harmadrész jutalékára az árverést 431 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi október hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor Beretkén a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 43 forint 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1890. évi jul. hó 16. napján. A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Vozáry Gy. kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

4184. szám. A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kovács Miklós** ugyanis mint **Vékey László** és **Zoltán** meghatalmazottja és kiskoru **Vékey Jolán** gyámja önkéntes árverési ügyében a rimaszombati kir. trvszék területén lévő Melléke községben fekvő a mellétei 82. sz. jtkben foglalt 888./b. 889./b. 890./b. hrszámból Vékey László, Zoltán, kiskoru Vékey Jolán és Kovács Miklós felerész jutalékára 649 frtban, a mellétei 115. sz. jtkben foglalt Vékey László, Zoltán, kiskoru Vékey Jolán és Kovács Miklós nevében álló 873./b. 901./b. 903./e. hrszámra az árverést 831 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi november hó 12-ik napján d. e. 10 órakor Melléke községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a mellétei 82. sz. jtkbeli ingatlanra 64 frt 90 kr. a mellétei 115. számú telekkönyvbéli ingatlanra 82 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881 LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1890. évi július hó 22.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Tomcsányi,** kir. törvényszéki bíró.

2000 darab

különféle alma, körte, cseresznye és meggyoltvány — igen szép példányokban — darabja 25—30 krig eladó. Nagyobb mennyiségben vásárlók árendésben részesülnek. — Postai megrendeléseket a legpontosabban eszközölök.

Rimaszombat, 1890. szept. 8-án.

3—3 **Wikoukal Henrik,**
városi műkertész.

Hirdetmény.

2253. sz. — A **Gacsalk** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **október hó 8. napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. törvényszék 1890. évi jul. 29. **Török** **Cseh,**
kir. tszéki elnök. kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

2489. sz. — A **Szűrnya** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **október hó 2. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. aug. 29.
Török, **Feledy,**
kir. tszéki elnök. kir. tszéki jegyző.

Szobapalló- és fénylámpa-féregtelenítő

10 mtrre
1 kgr.
1 frt 50 kr.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLÁMPÁK

Fed minden
régibb színt

Ishetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i használtatásnak, mivel a kell-mellett szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfátéknak és az olajtaknak sajátja, elkerültesse. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárgyat fölötthelyez, anélkül, hogy elvonatott fényt. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymázt,
sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfésűk föli be a pallót s egytáit fejt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen beföld minden foltot, k rabbi mázolás s b; van azután

tiszta fénymáz (színezetlen)
uj pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfésűkkel mar bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, onnélfogva nem fődí el a famatrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetmtr. (két középnyagyság) szobára való 5 frt. 90 kr., vagy 9¹/₂ márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tés ék jól vizyazni a cégre s a gyári jegyre, mivel azt a több mint 1850 éve letező gyártmányt-orki lé utanozzak és hamisítják, s sokkal re-szabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylámpák feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Kapható Rimaszombatban: BRAUN
5 ZSIGMOND kereskedésében. 10

Hirdetmény.

4183. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kovács Miklós tornallyal** lakos ügyvéd ugys mint **Vekey László és Zoltán** meghatalmazottja valamint kiskoru **Vekey Jolán** gyámja önkéntes árverési ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Lökösháza községben fekvő a lökösházi 70. sz. jkben foglalt Vekey László, Zoltán, kiskoru Vekey Jolán és Kovács Miklós nevével álló 137. 140. 259. és 273. hrszám alatti ingatlanokra az önkéntes árverést 1161 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi október hó 27. napján délelött 10 órakor Lökösháza községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 116 frt 10 kr. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékpés értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánátpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1890. évi július hó 22-ik napján. A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Vozáry Gy. kir. tszéki bíró.

Regáleváltás

könyvny birtokosait ezennel tisztelettel értesitem, hogy

1. A regáleváltás könyvnyeit,
2. Az ezekre szóló utalványokat,
3. A még nem utalványozott, de a magas minisztérium által helyben hagyott egyezségeket a legjobb ár mellett megveszem vagy azokra mérsékelt kamat mellett a legmagasabb előleget adom.

Vidéki takarékpénztári részvényeket, bankrészvényeket, állam-papírokat, sorsjegyeket, részvényeket, betétjegyeket, zálogjegyeket a legmagasabb árak mellett veszek és legjutányosabban eladok.

Kivánságra teljes titoktartás mellett e papirokra mérsékelt kamat mellett legmagasabb pénzüleget is nyerhető.

Keresek

tisztességes — bármily rangu vagy rendű egyéneket — kik sorsjegyeknek részletfizetés mellett való eladásával foglalkozni óhajtanak.

Legmagasabb jutalék

és **FIX FIZETÉS** biztosított.

Pénzbetétek

kamatotlatása!

Alulírott bankház elfogad **pénzbetéteket** melyek után

5% kamatot

fizet. A betétek előleges felmondás nélkül bármikor visszafizettetnek.

LŐRY J., BANKHÁZA,

Budapest, Hatvani-utca 17-ik szám.

Alapított 1876-ban.

6—10

Alapított 1876-ban.

Hirdetmény.

2354. sz. — Az **Ispánmező** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igygy. miniszteri rendelet 9. és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi szeptember 29. napjának d. e. 9 órája a kir. trvszék 17-ik sz. hivatalozójába kitűzetett.** Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. aug. 26-án.
Török, **Feledy,**
kir. tszéki elnök. kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

2592. sz. — A **Sőreg és Gortva** községben gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi szeptember 29. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 14. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. aug. 29.
Török, **Feledy,**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2487. sz. — A **Harkács** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igygy. miniszteri rendelet 9. és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 1-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. aug. hó 29.
Török, **Feledy,**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2594. sz. — A **Szentkirály** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 3. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. 2-án.
Török, **Feledy,**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2648. sz. — A **Füge** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 4-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. hó 2.
Török, **Feledy,**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2626. szám. A **Horka** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igygy. miniszteri rendelet 9. és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 4-ik napjának d. e. 9 órája** a királyi törvényszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett.

Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. 2.
Török, **Feledy,**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

X-ik évfolyam.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

„BUDAPESTI HIRLAP“

Szerkesztők és laptulajdonosok:

CSUKÁSSY JÓZSEF és RÁKOSSY JENŐ.

A „Budapesti Hirlap“-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap“ érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A „Budapesti Hirlap“ **politikai cikkeinek** iránya, mint eddig, ugy ezentul is mindenkor nemzeti és pártérdekektől független. **Politikai hírei** széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közéleti felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községekben is bir a lap. „Budapesti Hirlap“ **távirati tudósításai** manap már teljesen egy fokón állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. A „Budapesti Hirlap“ **Tárczarovata** a lapnak egyik erőssége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. **A napirovatokat** kitünő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. **Rendőrségi és törvényszéki rovatai** külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap“ helyet foglalhat **minden család asztalán.** **A közigazgatási rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. **A regénycarnokban** csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 11 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legezelszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: **A „Budapesti Hirlap“ kiadóhivatalának, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.**

1—3.